

lepa cerkvena slovesnost. Naš rojak mil. g. kanonik dr. Ivan Mlakar so nam blagoslovili prenovljene altarje. Duhovniki iz Maribora in sosesčine so jim asistirali. Ljudstvo se je v velikem številu in s pobožnostjo udeležilo cerkvenih opravil.

V Šmiklaužu pri Slovenjgradcu se bo obhajal sv. misijon od 15. do 22. grudnia t. l.; vodila ga bosta dva frančiškana od Marije Pomagaj.

Celje. Dan sv. Cecilije je tukajšna orgljarska šola proslavila s tem, da so č. gosp. katehet Iv. Tomažič brali v prijazni cerkvi č. oo. kapucinov sv. mašo, pri koji so učenci tega zavoda ginljivo popevali ter prejeli sv. obhajilo.

Gospodarske stvari.

Iz Zdol pri Kozjem. Letna kronika. Leto se nagiba h koncu. Samo nekaj tednov še in leto 1901 vzelo bo od nas za vedno slovo. Dobro je in koristno za vsakega gospodarja, ako se ozre ob koncu leta nekoliko nazaj in si v letno kroniko zapiše, koliko so mu obrodile njive, travniki, vinogradi in drugo. — Tako vam bodem, dragi bralci »Gospodarjevi« iz naše letošnje gospodarske kronike nekoliko poročal. Evo. Ozimna setev nam je prav lepo obrodila, posebno pšenica, ječmen, rž in oves, in tako so nam mlatiči, hvala Bogu, veliko namlatili drobnega zrnja. Slame je dovolj. Spomladanska setev, koruza, krompir, fižol in druga zelenjad je pač prav bogato obrodila, kar je največje veselje za našega ubogega kmeta trpina. Sena smo nakosili precej, otave pa silno malo, ker je vsled dolgega deževanja mnogo sprhnelo, kar je za živinorejca silna izguba, ker bo primoran živino po slepi ceni prodati, ali pa stradati pustiti. Letna setev ajda, ta nam je zares obrodila stoterni sad, kakor še menda nobenkoli ne tako. Naš kmetič je vesel, da bode lahko večkrat po grlu spuščal zabelene ajdove žgance in gospodinje pekle ajdove parnike. Nadalje repe, korenja, zelja in runkelja je prav malo prirastlo, ker je pri sajenju nekoliko suša uničila. Sadja je bilo zelo malo, le nekoliko hrušek in jabolk; sliv pa popolnoma nič. Orehov in kostanja je bilo dovolj. Nastilja in drv smo dobili za celo dolgo zimo. Letošnje leto je bilo hvala Bogu srečno in nadepolno, ker Bog nas je obvaroval ledenega biča in drugih uim. To pa je gotovo pomagalo okrog nas streljanje proti toči. Zelja naša je, da bi tudi naša občina ustanovila nekaj strelnih postaj. — Ljubi Bog nam vse te v kašči spravljene pridelke stoterno blagoslovi. — O vinski stari trti vam pač mo-

ram z žalostnim srcem poročati, da jo je trtna uš letos po naših vinogradih skoraj popolnoma uničila in upostošila; in tako pobrala ves up in nado našim vinogradnikom, ki so vedno mislili, da se še bode stara trta opomogla. Pa ves trud je zastonj, stara trta je proč. Le tu in tam se je nekaj malega nabralo, komaj za božične in velikonočne praznike. Kar se pa tiče novih ameriškanskih nasadov, ti pač dobro uspevajo. Nekateri vinogradniki, ki so prvi začeli regulati, so letos prav židane volje, njih trud je letos Bog posebno blagoslovil, ker nova trta jim je obilo obrodila. Prav pridno se je lani in letos rigolalo, posebno tisti, ki imajo veselje do nove trte. Pa veliko še jih je, ki dremljejo, misleč da bode trta začela sama rasti, pa stem se silno varajo. Pregovor pravi: pomagajte si sami in Bog vam bode pomagal. Na noge naši vinorejci in pridno primite za lopato in kramp in hajd vinograd regult, ker zdaj je za to delo najpripravniji čas, druge pomoči vam zdaj ni za nekaj vaše lepe Zdolske gorice. Naš trud bode ljubi Bog v kratkem gotovo poplačal z zlatim grozdem in z rujnim vincem. Bodite prepričani, da bodo zopet v kratkem po vaših hramcih polni sodi zlatega vinca in se zopet oglasila vesela pesem: Konjički skrbljivo, — Ker vozjo težko; — In vince peljajo, — Je močno, sladko. Zdolski.

Kako pišejo češki kmetje. Češki narod ima veliko kmetijskih sol, zato so tudi češki kmetje v svoji stroki visoko izobraženi. V svojih listih pišejo kakor učeni ljudje o najvažnejših vprašanih svojega stanu. Dasi nam je dopisovanje iz kmetijskih krogov zelo drago in dasi je naš list v zadnjem času sestavljen skoro samo iz dopisov, ki so potekli iz kmetijskega peresa, vendar moramo priznati, da je še vedno velik razloček med dopisovanjem češkega in slovenskega kmeta. Češki kmet govori kakor strokovnjak o svojem stanu, njegovo oko ima natančen pregled čez svoje gospodarsko stanje. Da naši kmetje razvidijo, kako dopisujejo češki kmetje in da jih posnemajo, prinašamo v naslednjem pre-stavu dopisa iz lista »Selské hlasy«, ki se glasi: »Hvaljen bodi J. Kr.! Gospod urednik! naznaniti vam hočem, kako vabijo vsi nas kmete (poljedelce) na to prisiljeno zavarovanje. Poslali so nam tudi listine, da bi jih podpisali in ti, ki se s tem pečajo, obljublajo, da plača vse (to) prispevke veleposestvo in država. Ti ljudje mislijo, da je država svinska pečenka, v katero se zasadi le vilice in nož in dobro je.

Žalibože! da se od nas malih posestnikov more nikdar nikdo oglasiti, ker v zakono-

dajnih zborih ni prostora za nas. Ko bi revni ratar mogel povzdigniti svoj glas proti svojim neprijateljem ter vprašati: vsled kake pravice ne plačajo največji bogatini v primeri z nami skoraj nič in zakaj mora kmet nositi breme za vse, resnično! oni bi potem drugače ravnali.

Jaz n. pr. moram letos živiti štiri otroke in ženo, a nimam čistega dohodka niti 100 gld. od svojega posestva. 11 oralov zemlje obdelujem, a pridelal sem letos 14 kop rži, 16 kop pšenice, 17 kop ovsa, 3 ječmena in 5 graholjke. Kopa pšenice ni dala niti pol vagana, tako da imam 7 vaganov pšenice. S čim toraj naj plačam davek, s čim se naj živim, s čim se naj cela rodbina oblači?

A moj sosed je v tem še na slabšem! Ta mora koj v spomladi na Avstrijsko s svojo hčerko, da si kaj prisluži ter ostane tam do žetve. Meseca vinotoka je moral zopet s svojo ženo oditi, svoje gospodarstvo pa je ostavil desetletnemu dečku in 70 letni starki. Kadar se vrne domov, ne bo vedel, kam bi teh par krvavo zasluženi grošev dal, za dačo, obleko ali za živež. Seveda (se) živi pri nas na Slovaškem ljudstvo tudi od koruze, ker je najcenejša. Tako se godi na Slovaškem v Ostrogu nam siromašnim kmetom brez vsakega upanja na boljše čase.

Povsod, kjer se gre za kmeta, je vse proti njemu. Potrebščine so vedno večje, dočim je vse, kar mi prodavamo, vedno ceneje.

Zakaj se ne podraži to, kar poljedelec prodaja, a gospoda uživa? Čemu ne stane eno jajce 10 vin., ena kura 2 K in gos 5 K? S kakim veseljem bi se napolnilo srce uboge kmetice, ko bi slišala, da bode mogla svojim otrokom zopet kaj omisliti (preskrbeti), ko bi prodala sirota kuretino draže, katero sedaj skoraj zastonj odda!

Kmet iz Suchova.

Boj zoper pijančevanje na Ruskem.

Dobro urejen in premišljen boj ruske vlade zoper pijančevanje je dosegel že toliko uspeha, da se je število pijancev na Ruskem zelo zmanjšalo, tako, da je splošna statistika lanske leto v tem oziru postavila Rusijo na poslednje mesto. Na Ruskem pijanega človeka, ki ga zasačijo na ulici, zaprejo, postavijo pred policijo in zdravniško pregledajo. Kadar se naspi, sestavi se z njim zapisnik; potem ga pošljejo domov, ali policija celo stvar naznani sodniji, katera navadno pijanca obsodi k denarni kazni. Največji pijanci na Ruskem so pa Nemci, katerim ruska »vodka« sploh diši.

Loterijske številke

Trst 30. nov. 1901. 78, 82, 81, 40, 47
Line „ „ „ 26, 80, 33, 4, 9

Zahvala.

Iskreno zahvalo izrekamo tem potom vsem, ki so se dne 29. novembra t. l. blagovoljno vdeležili pogreba našega iskreno ljubečega, nepozabnega soproga, očeta in starega očeta, gospoda

Sebastjana Vidovič,

posestnika in krčmarja.

Posebno pa bodi izrečena najprisrčnejša zahvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so v tako mnogobrojnem številu spremili predragega rajnega k večnemu počitku.

Ptujska gora, dne 29. novembra 1901.

Ana Vidovič roj. Marčič,

soproga.

590 1—1

Anton Vidovič, Janez Kamenšek,
Cecilija Kamenšek roj. Vidovič, vnuk.

VABILO

na

595 1—1

II. občni zbor

„ljudske hranilnice in posojilnice v Rečici,

reg. zadruga z neom. zavezo“, ki se bode vršil

v pondeljek, dne 16. grudnia 1901, ob 9. uri dopoldne v gostilni Tostovrščnika.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Sprememba pravil. 3. Potrjenje letnega računa za l. 1900. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Razni nasveti.

K obilni vdeležbi vabi člane

odbor.

NB.: Ako bi občni zbor ne bil sklepčen na določeni dan, se vrši osem dni pozneje, ne oziraje se na število navzočih udov, drugi občni zbor in z istim dnevnim redom, kateri bode brezpogojno sklepčen.

Izjava.

Jaz, Adolf Švarc, gostilničar v Škalah, obžalujem, da sem Janezu Ocepeku, po domače Onžer, posestniku v Št. Ilju predbacival dne 1. novembra 1900, ko mi je pripeljal vino iz društvenega vinograda v Št. Ilju, da je vino delal, izjavim, da nimam povoda kaj tacega trditi in prosim tem potom javno za odpuščenje.

Šostanj, 30. nov. 1901.

Adolf Švarc.

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

